

[Carsten Raft.]

et spørgsmål, om man vil gøre det over for et land, der for anden gang har ladet sig tage på et par timer.

Jeg anser altså forslaget for alt for billigt og alt for tyndt, og jeg finder det særlig beklageligt, at det fremsættes på et tidspunkt, da staten svømmer i penge — jo, det gør den — på et tidspunkt, da der er hundreder af millioner kroner i overskud, der stilles til rådighed for nedsættelse af skatterne, og skatterne går ind som aldrig før. Den sum, det drejer sig om, forskellen mellem minimumskravet og det, man er nået frem til, er bittesmå penge i forhold til de penge, der er til rådighed for staten i øjeblikket.

Så er der vort forhold udadtil. Vi står jo ikke alene, vi er medlem af de frie veststaters alliance, og vi har vore forpligtelser, som vi hidtil har opfyldt på den måde, at vi altid er nr. sidst, nr. sjok, når det drejer sig om, hvad vi yder til forsvaret. Med den velstandsudvikling, der er i Danmark i øjeblikket, antager jeg, vi procentuelt vil placere os endnu længere nede end før.

Vi har hidtil klaret os over for kritikken; vi har så mange undskyldninger og så mange forklaringer, og de folk, der er herovre fra Amerika, er så skikkelige og venlige; de kan undskyldningerne meget bedre end vi selv. Det er ligefrem hændt mig, at jeg har mødt dem som argumenter over for mig selv, idet man har anført vore valutavanskeligheder og økonomiske kriser.

Men nu drejer det, nu har vi ingen undskyldninger. Vi har midlerne, som skal bruges, og derfor er det på et nederdrægtigt tidspunkt, vi laver et så tyndt og så billigt forsvar som dette. Vi må huske, at man læser også aviser i Amerika. Man følger med i de internationale økonomiske oversigter. Hvad jeg taler om, har jeg ikke direkte fra amerikanske venner, men de fortæller mig, at man begynder at lægge mærke til os, nr. sjoklandet, som stiger i velstand i øjeblikket. Læserbreve til amerikanske aviser henleder opmærksomheden på, hvad det er, der sker. Det er amerikanerne, der skal betale i skatter, hvad vi ikke vil betale ved vor forsvarsordning. Amerikanske turister vender hjem og fortæller, at Danmark er et hyggeligt og velhavende land, hvor alt går godt, og alle

har det godt, men de kan ikke forstå, at det er nødvendigt med de store tilskud og med den store hjælp, og de spørger, om vi ikke kan klare det selv. Ikke alene drejer det sig om våbenhjælpen — den er jo en væsentlig forudsætning for dette forslag, uden den skulle vi have det hele til revision — men det drejer sig også om vor position i det hele taget ude i verden. Det er på et meget kedeligt tidspunkt, dette sker. Der kan næppe være nogen tvivl om, at denne velstand vil fortsætte — alt tyder på det — også i de kommende år, og jeg er bange for, at vi vil blive meget dårligt placeret med et så tyndt og billigt forslag som dette.

Til slut en sag, et ganske enkelt spørgsmål, som jeg personlig lægger megen vægt på, fordi jeg som hjemmeværnsmand meget omgås de folk, det drejer sig om. Det forundrer alle vegne i hjemmeværnet, at der ikke er udarbejdet nogen ordning for hjemmeværnet, når man laver en fuldkommen forsvarsordning. Det kan ikke være af mangel på tid. 2, ja, jeg tror 3 gange har vi i forsvarsudvalget ikke haft noget at bestille, simpelt hen bare ventet. Hver gang har jeg bedt om, at man ville lave en hjemmeværnsordning, så vi kunne få det spørgsmål klaret og få den sag fra hånden, når vi nu gik over til det nye. Men det er ikke blevet til noget. Hvorfor gør vi det ikke nu? Der er tid nok; vi kan nå det i tiden inden påske. De folk, der har med dette at gøre, har materialet klar, så det kan nemt gøres. Et parti, som så vidt jeg kan forstå — uden at jeg dermed røber udvalgshemmeligheder — har været temmelig vanskeligt stillet, har nu været flot med soldaterlønninger o. lign. Det er jeg da glad for, for så kan der altså ikke være nogen vanskeligheder. Lad os dog få lavet det nu, så man ikke ude i landet siger: ja men du godeste gud, man kan få alt i orden, men for det frivillige mandskab, for de titusinder, der ofrer deres fritid, deres søndage, har man ikke gjort noget. Ikke for det — hjemmeværnet klarer sig nok, men der er alligevel megen snak om tunge våben og lidt mere samlet uddannelse og den slags ting, og der er en dyb skuffelse i hjemmeværnskredse, når man møder med dette forslag, der ikke indeholder noget vedrørende hjemmeværnet.